17/05/2023

17 Μαΐου: Εορτάζει ο Άγιος Νεομάρτυρας Νικόλαος ο εκ Μετσόβου

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των Αγίων Ανδρονίκου και Ιουνία των Αποστόλων εκ των Ο΄, των Οσίων Νεκταρίου και Θεοφάνους, κτητόρων της Μονής Βαρλαάμ Μετεώρων, του Αγίου Νεομάρτυρα Νικολάου από το Μέτσοβο, του Αγίου Θεοφάνους Επισκόπου των Σόλων της Κύπρου, του Αγίου

Αθανασίου του Νέου, Επισκόπου Χριστιανουπόλεως και του Οσίου Ιεράρχου Αθανασίου Επισκόπου Χύτρων (Κυθρέας), ενώ τελούμε και τη σύναξη των πέντε Ιεραρχών της Κυθρέας, μαζί με τον Αθανάσιο τους Δημητριανό, Πάππο, Σπυρίδωνα και Φωτεινό.

Ο Άγιος Νεομάρτυς Νικόλαος γεννήθηκε στο Μέτσοβο από ευσεβείς γονείς. Έζησε σε μια περίοδο δύσκολη και ταραγμένη, αφού μετά την αποτυχία των επαναστατικών κινημάτων του Μητροπολίτου Τρίκκης Διονυσίου του Φιλοσόφου, οι διώξεις και οι πιέσεις των Μουσουλμάνων κατά των χριστιανών, είχαν φτάσει στο αποκορύφωμά τους.

Νέος στην ηλικία αναχώρησε για τα Τρίκαλα, όπου εργαζόταν ως υπάλληλος σε τούρκικο αρτοπωλείο. Ύστερα από λίγο χρονικό διάστημα, οι Τούρκοι, χρησιμοποιώντας τρομοκρατικές μεθόδους, τον ανάγκασαν να εξισλαμιστεί. Γρήγορα, όμως, συναισθάνθηκε το αμάρτημα της αποστασίας και επέστρεψε στο Μέτσοβο, όπου ζούσε αυστηρή χριστιανική ζωή.

Η φτώχεια, όμως, και οι δύσκολες συνθήκες διαβιώσεως, που επικρατούν αυτή την περίοδο στο Μέτσοβο, αναγκάζουν τον Νικόλαο να ξαναπάει στα Τρίκαλα, για να πουλήσει δαδί. Εκεί, έγινε αντιληπτός από κάποιον Τούρκο κουρέα, που γειτόνευε με τον αρτοποιό, στον οποίο εργαζόταν ο Άγιος. Ο Τούρκος κουρέας συλλαμβάνει τον Νικόλαο, τον σέρνει βίαια στον δρόμο, και τον βρίζει δημόσια, γιατί πρόδωσε το Ισλάμ, και έγινε πάλι χριστιανός. Ο Νικόλαος, επειδή φοβήθηκε τις συνέπειες, έδωσε στον Τούρκο κουρέα το φόρτωμα του δαδιού και δεσμεύτηκε μαζί του να του φέρνει κάθε χρόνο από ένα φόρτωμα δαδί. Μετά τη συμφωνία αυτή, ο Τούρκος άφησε ελεύθερο τον Νικόλαο.

Επιστρέφοντας, όμως, στο Μέτσοβο ο Νικόλαος, έκανε αυστηρή αυτοκριτική και μετανόησε γι’ αυτή του τη συμπεριφορά. Με αυτοπεποίθηση ο Νικόλαος εξομολογήθηκε σε κάποιον πνευματικό και άρχισε να επιζητεί το μαρτύριο. Ο έμπειρος, όμως, πνευματικός έχοντας υπόψη του τη συναισθηματική αστάθεια του Νικολάου, τον συμβουλεύει να αφήσει προς το παρόν τους υψηλούς αυτούς στόχους, επειδή φοβόταν μην υποπέσει σε δεύτερη άρνηση της πίστεως. Ο Νικόλαος, όμως, μένει σταθερός στη μεγάλη του απόφαση. Ο πνευματικός, βλέποντας το σταθερό και αμετακίνητο φρόνημα του Νικολάου, τον ευλόγησε και τον άφησε να πορευτεί στο μαρτύριο.

Όταν ο κριτής κατάλαβε ότι ούτε με κολακείες, ούτε με απειλές μπορούσε να τον μεταπείσει, διέταξε να βασανισθεί σκληρά και να τον ρίξουν στη φυλακή, όπου καρτερικά υπέμεινε το μαρτύριο της πείνας και της δίψας. Όταν για δεύτερη φορά οδηγήθηκε στην ανάκριση, αποδείχθηκε ασάλευτος στην πίστη. Τότε οι Τούρκοι

οργισμένοι παίρνουν την απόφαση να τον ρίξουν στη φωτιά.

Με εντολή τους ανάβεται μεγάλη φωτιά στην κεντρική αγορά των Τρικάλων, πάνω στην οποία με μανία και πάθος ρίχνουν τον Νικόλαο. Ο Άγιος με θαυμαστή γαλήνη και ηρεμία αντιμετώπισε το μαρτύριο, δοξολογώντας μάλιστα τον Χριστό, γιατί αξιώθηκε να ατιμαστεί και να θανατωθεί για χάρη Του. Έτσι, τη 17η Μαίου 1617 ο Νεομάρτυς Νικόλαος παρέδωσε την αγιασμένη του ψυχή στον Αρχηγό της ζωής και του θανάτου.

Το βράδυ της μαρτυρικής αυτής ημέρας, κάποιος πιστός κεραμοποιός, από ευλάβεια κινούμενος, αφού έδωσε αρκετά χρήματα στους Τούρκους φύλακες που αγρυπνούσαν στον τόπο του μαρτυρίου, αγόρασε την κάρα του Νεομάρτυρος, που είχε μερικές βλάβες στο σημείο των κροτάφων από τη φωτιά. Επειδή, όμως, φοβόταν τους Τούρκους, έκρυψε την κάρα σε τοίχο του σπιτιού του, χωρίς κανένας να γνωρίζει αυτή του την ενέργεια.

Μετά τον θάνατο του κεραμοποιού, το σπίτι αγοράστηκε από κάποιον που ονομαζόταν Μέλανδρος. Αυτός, δεν γνώριζε απολύτως τίποτε για τον μεγάλο θησαυρό που κρυβόταν στον τοίχο του σπιτιού του. Τις βραδυνές ώρες της 17ης Μαίου 1618 είδε να λάμπει φως στο σημείο εκείνο του τοίχου και κατά τη διάρκεια του ύπνου, δέχτηκε την πληροφορία ότι στο σημείο αυτό, βρίσκεται κρυμμένη η Κάρα του Νεομάρτυρος Νικολάου. Το πρωί, άνοιξε το μέρος εκείνο του τοίχου και βρήκε την Αγία Κάρα. Όμως, επειδή έκρινε τον εαυτό του ανάξιο να κρατάει έναν τόσο μεγάλο θησαυρό, τη δώρησε στην Ιερά Μονή Βαρλαάμ των Μετεώρων, όπου είχε αδελφό μοναχό, για μνημόσυνο αιώνιο δικό του και των γονέων του.